

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2018 r. – Węgry / Komisja**(Sprawa T-505/18)**

(2018/C 399/53)

*Język postępowania: węgierski***Strony***Strona skarżąca:* Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér, M.M. Tátrai i A. Pokoraczki pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/873 z dnia 13 czerwca 2018 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w części dotyczącej Węgier, wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej pomoc przyznaną grupom producentów dysponujących kwalifikowanym uznaniem.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący niezgodności z prawem spornego wyłączenia, którego dotyczy zaskarżona decyzja, z uwagi na fakt, że pomoc dla zainteresowanych grup producentów została zrealizowana zgodnie z prawem Unii.

Strona skarżąca powołuje się na charakter uznania grup producentów. W jej przekonaniu Komisja, podejmując decyzję o w przedmiocie zwrotu krajowej pomocy finansowej przyznanej grupom producentów, nie wzięła pod uwagę faktu, że grupy producentów, które uzyskały kwalifikowane uznanie, spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

2. Zarzut drugi, dotyczący niezgodności z prawem spornego wyłączenia, którego dotyczy zaskarżona decyzja, z uwagi na fakt, że zgodnie z zasadami lojalnej współpracy, proporcjonalności, pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań wyłączenie powinno zostać ograniczone lub pominięte.

Zdaniem strony skarżącej sporne wyłączenie jest niezgodne z prawem, ponieważ zgodnie z zasadami lojalnej współpracy, proporcjonalności, pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań wyłączenie powinno zostać ograniczone lub pominięte, ponieważ mające zastosowanie przepisy prawa Unii w związku z oceną spornych uregulowań i praktyk krajowych nie są całkowicie jasne i umożliwiają wykładnię, której bronią Węgry, a Komisja знаła wcześniej te uregulowania i praktyki i nie zgłaszała w tej kwestii żadnych zastrzeżeń.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2018 r. – Republika Czeska / Komisja Europejska**(Sprawa T-509/18)**

(2018/C 399/54)

*Język postępowania: czeski***Strony***Strona skarżąca:* Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Pavliš, O. Serdula i J. Vlácil, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/873 z dnia 13 czerwca 2018 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), w zakresie, w jakim wyłącza ona wydatki w całkowitej kwocie 151 116,65 EUR poniesione przez Republikę Czeską
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 52 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1306/2013”).
 - W istocie Komisja niesłusznie uznała, że okres pomiędzy wizytami organów kontrolnych w gospodarstwie rolnym nie może przekroczyć okresu ustanowionego w art. 25 rozporządzenia wykonawczego Komisji (U) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 809/2014”).
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.
 - Nawet gdyby w niniejszej sprawie doszło do naruszenia rozporządzenia nr 809/2014 (quod non), Republika Czeska mogła w sposób uzasadniony oczekiwać, że jej system kontroli jest zgodny z prawem Unii na wniosków Komisji z poprzedniego audytu, ponieważ Komisja stwierdziła, że kontrole na miejscu w Republice Czeskiej zostały przeprowadzone zgodnie z prawem Unii.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 52 ust. 1 i 2 rozporządzenia 1306/2013.
 - Nawet jeśli w niniejszej sprawie Republika Czeska naruszyła rozporządzenie 809/2014 (quod non), Komisja uwzględni również w korekcie finansowej środki wypłacone przedsiębiorstwom rolnym, w odniesieniu do których kontrole na miejscu nie wykazały naruszenia rozporządzenia 809/2014. W związku z tym Komisja nałożyła korektę finansową na wydatki, których nie można uznać za nieuzasadnione i które nie stwarzają ryzyka dla funduszy unijnych.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2018 r. – Luksemburg / Komisja

(Sprawa T-516/18)

(2018/C 399/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciele: D. Holderer, pełnomocnik oraz D. Waelbroeck, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 czerwca 2018 r. dotyczącej domniemanej pomocy państwa SA.44888, która została przyznana przez Wielkie Księstwo Luksemburga na rzecz Engie;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 czerwca 2018 r. dotyczącej domniemanej pomocy państwa SA.44888, która została przyznana przez Wielkie Księstwo Luksemburga na rzecz Engie w zakresie, w jakim Komisja nakazuje odzyskanie przyznanej pomocy;